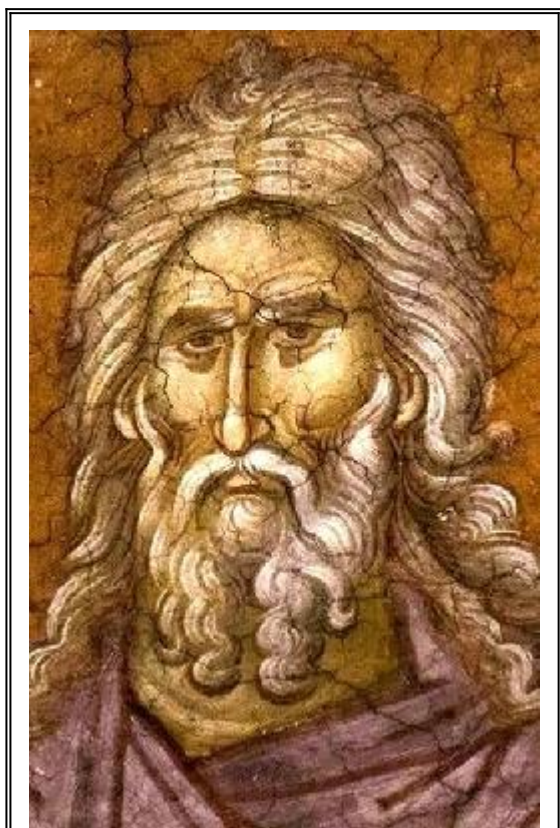

20.07.2013 г. / 10:16:47

Вяра

02.08 по еретическия, †20 юли по православния календар - СВЕТИ СЛАВЕН ПРОРОК ИЛИЯ

Житие и чудеса на свети пророк Илия (IX в. пр. Р.Х.)

*Свети славен пророк Илия.
Фрагмент от стара
стенопис. Косово, Сърбия*

Пристъпвайки към разказа за житието на свети Илия, Боговидец и славен ревнител за Бога, изобличител на беззаконните царе, наказващ отстъпилите от Бога хора, палач на лъжливите пророци, дивен чудотворец, на когото се подчинявали стихии, и когото слушало небето, велик Божий угодник, който пребивава и досега в плът и ще дойде на земята преди второто Христово пришествие за по-ясно и силно доказателство на ревността, с която той възревнувал за

Господа Бога, ще изложим накратко събитията, случили се преди него.

От древност избраните Божии хора от дванадесетте сина на Израил, размножили се в дванадесет племена, наречени колена, образували едно царство, управлявано неделимо и едновластно от един водач, започвайки от Мойсей и Иисус Навин и другите съдии на Израил до царете Давид и Соломон. Когато, след смъртта на Соломон, се възцарил синът му Ровоам и когато той, при управлението на царството, поради младостта си, не послушал съветите на опитните старци, а послушал подобните на себе си младежи, той се оказал тежко бреме за своите поданици, защото ги товарел с прекомерни данъци и работа, жестоко ги наказвал, даже не рядко ги изпращал на заточение; тогава десет колена се отвърнали от него и си избрали за цар друг човек, на име Иеровоам. Иеровоам преди това бил роб на Соломон. Веднъж Соломон поискал да убие Иеровоам заради някакво негово провинение, но Иеровоам избягал в Египет, където и живял до смъртта на Соломон. След смъртта на Соломон той се върнал в Израилевата земя и бил избран за цар от израилевите колена, отвърнали се от Ровоам. Соломоновият син Ровоам царувал в Иерусалим само над две колена - Иудиното и Вениаминовото; а Соломоновият роб Иеровоам царувал над десет Израилеви колена, като живеел в град Сихем, който бил възстановен и възобновен от него, тъй като до това време бил в развалини. Останалите верни на Соломоновия син две колена били наречени Иудейско царство; а десетте колена, преминали към Соломоновия роб, образували Израилското царство.

Но тъй като Израилевите колена, макар и да се разделили на две царства, все пак всички заедно служели на Един Бог, сътворил небето и земята, защото не могли да имат нито друг храм, освен Иерусалимския, построен от Соломон, нито други свещеници освен поставените от Бога; затова по всяко

време хората от Израилското царство на големи групи отивали в Иерусалим за поклонение и жертвоприношение на Господа, своя Бог. Като виждал това, Иеровоам, Израилевият цар, започнал да се безпокои, като казал:

- Ако тези хора все така отиват в Иерусалим за поклонение на Бога, ще поискат отново да преминат към първия си цар, Соломоновия син, а мен ще убият.

Като размишлявал за това, той започнал да търси средства, с които би отвърнал израилтяните от Иерусалим, за да не ходят там. И намислил преди всичко да ги отклони от Бога.

- Не е възможно - казал той - да оставят Иерусалим, ако първо не оставят Бога.

Като знаел, че този народ е склонен към идолопоклонство и към всякакво нечисто беззаконие, Иеровоам измислил следната коварна хитрост, за да се отрекат от Бога. Той излял от злато два телеца, подобно на древните израилтяни, които при изхода си от Египет си направили в пустинята златен телец, на който се покланяли, вместо да се покланят на истинния Бог. Като свикал при себе си целия израилев народ и като посочил пред събралите се двата златни телеца, Иеровоам казал:

- Израилю! Ето твоите богове, които те изведоха от Египетската земя. Не ходете повече в Иерусалим, а се покланяйте на тези богове.

И той поставил тези телци на различни места: единия - във Ветил, а другия - в Дан, като построил за тях прекрасни храмове, установил празници и много жертвоприношения в тяхна чест и назначил за тях жреци; и дори самият той изпълнявал задълженията на жрец. За по-голяма съблазън на грехолюбивите хора, Иеровоам заповядал до тези излети от

злато идоли в дните, установени за честване на техните празници, да се извършват всякакви беззакония.

Така нечестивият цар заради временното царуване не само че сам отпаднал от Бога, но отклонил от Него и десетте Израилеви колена. След този цар и следващите израилеви царе, заедно с всичките си поданици, се придържали към същото нечестиво идолопоклонничество, на което се научили и привикнали при Иеровоам.

А премилосърдният Господ, който не оставя и тези, които Го оставят, но поради Своята благодат, търси тяхното обръщане, изпращал при израилтяните Своите свети пророци, за да изобличават заблужденията им и да ги увещават така, че като се избавят от дяволските мрежи, отново да се върнат към благочестивото почитане на истинния Бог. Заедно с пророците, изпращани в различни времена на Израил от Бога, е и великият между пророците Илия, за чийто живот ще стане дума.

По достоверно предание родината на светия Божий пророк Илия била Галаадската страна, от страната на Йордан, граничеща с Арабия. Градът, в който се е родил, се наричал Тесвит, откъдето и Илия е наречен Тесвитянин. Илия произлизал от Аароновия род. Баща му се казвал Савах. Раждането на Илия било ознаменувано с видение, което имал баща му. По същото време, когато майката на Илия го раждала, Савах видял светлосияйни мъже, които разговаряли с младенеца, повивали го с огън и го кърмели, като слагали в устата му огнен пламък. Изплашен от това видение, Савах отишъл в Иерусалим и разказал на свещениците за видението. Тогава един от тях, който бил прозорлив, казал на Савах:

- Не се бой от видението за твоя син, но знай, че този младенец ще бъде съсъд на Божиата благодат; словото му ще бъде като огън, силно и действено, велика ще бъде и ревността

му за Господа, и животът му ще бъде благоугоден на Бога и той ще съди Израиля с меч и с огън.

Такива били знамението при раждането на Илия и предсказанието за него, показващо какъв ще стане, когато възмъжее.

Като произхождащ от свещенически род, Илия получил възпитанието и образованието си между свещеници. Като се отдал на Бога от най-ранна възраст, той възлюбил девствената чистота, в която пребивавал като Божий ангел, непорочен пред Бога, чист по душа и тяло. Като обичал да размишлява за Бога, той често се отдалечавал за безмълвие в пустинни места, където в топла молитва дълго беседвал насаме с Бога, горейки, като серафим, от пламенна любов към Бога. И самият Илия бил обичан от Бога, защото Бог обича тези, които Го обичат. Илия бил удостояван с милостиви беседи с Бога и вследствие на равноангелния си живот, придобил велико дръзновение пред Него: Илия получавал всичко, за което молел Бога, тъй като бил намерил благоволение пред Него. Като слушал и виждал, от една страна, извършващите се в развратения Израил беззакония: царете - пребиваващи в богопротивно нечестие, съдиите и старейшините - непостъпващи според истината, народа - служещ на идолски мерзости и тънещ във всякакви духовни и тлесни пороци, без страх и боязън от Бога, принасящ синовете и дъщерите си в жертва на бесовете; а от друга - ревностните почитатели на истинния Бог - претърпяващи всякакви притеснения и гонения, дори до смърт - за всичко това пророкът силно скърбял със сърцето си: той ту оплаквал гибелта на такова безбройно множество човешки души, ту негодувал срещу жестокото гонение срещу праведните, а особено скърбял и страдал с душата си за безчестието, нанасяно на истинния Бог от страна на нечестивите хора и все повече и повече се изпълвал с ревност за Божиата слава. Преди всичко Илия молел Бога да обърне

грешниците към покаяние. Но тъй като Бог изисква от грешните хора доброволно обръщане, а в ожесточените сърца на израилтяните нямало такъв стремеж към добро, пророк Илия, като възревнувал силно за Божията слава и за спасението на хората, молел Бога да накаже временно Израил, така че поне с това средство да ги отклони от нечестията. Но като знаел в същото време, че Господ, поради Своето човеколюбие и дълготърпение, не е бърз в наказанието, Илия, поради голямата си ревност за Него, се осмелил да моли Бога да заповяда на него, на Илия, да накаже законопрестъпниците, като предполагал, че те ще се обърнат към покаяние, ако бъдат наказани от човек. И Илия молел неотстъпно Бога за това, докато не получил моленото от всещедрия Господ. Премилостивият Господ, като чедолюбив баща, не искал да опечали любимия Си слуга, който Му служел синовно и не нарушавал дори и най-малката Му заповед; но тъй като Илия Му бил послушен във всичко и никога с нищо не Го прогневявал, то и Бог внимавал към молитвите на Своя верен раб, като не го опечалявал с неизпълнението им.

По това време в Израил царувал беззаконният цар Ахав, който имал Самария за свой столичен град. Ахав се оженил за Иезавел, дъщеря на сидонския цар Етваал. Иезавел, като езичница, донесла със себе си в новото си отечество идол на сидонския бог Ваал. А Ахав построил за него капище в Самария и му въздигнал там жертвеник, самият той му се покланял като на бог и принуждавал всички израилтяни да се кланят на този идол. С това той скоро развил до крайност идолопоклонството в своето царство, с което прогневил Господа повече от всички други царе, царували преди него над Израеля. И ето при този цар отишъл Божият пророк Илия, изпълнен с ревност по Бога, и го изобличил в заблуждение - че той, като оставил Израилевия Бог, сам се покланя на бесовете

и заедно със себе си влече целия си народ към гибел. Като видял, че царят не слуша неговите увещания, светият пророк прибавил към думите дело, като предал на наказание царя богопротивник и неговите поданици. Той казал:

- Жив Господ, Бог всемогъщ, Бог Израилев, пред Когото стоя. През тия години няма да има нито роса, нито дъжд, освен по моя дума.

Като казал това, Илия си тръгнал от Ахав и по думата на пророка небето се заключило и настанала суша: нито една капка дъжд или роса не паднала на земята. Вследствие на сушата зърнената реколта била изключително слаба и настъпил глад. Защото, когато съгреши царят, божият гняв идва върху всички поданици (както и преди, вследствие на грехопадението само на Давид пострадало цялото царство). Божият пророк Илия очаквал, че като бъде наказан, израилският цар Ахав ще осъзнае своята заблуда, ще се обърне към Бога с покаяние, а заедно със себе си ще обърне към истинския път и развратения от него народ. Но когато свети Илия видял, че Ахав, подобно на Фараона, остава ожесточен и не само не мисли да остави нечестията, но напротив, все повече и повече затъва в бездната на злото, преследва и дори убива хората, които с живота си благоугаждат на Бога, продължил наказанието на другата и на третата година. Тогава се изпълнило словото на първия Боговидец, свети пророк Мойсей, казано на Израил:

“- И небето над главата ти ще стане на мед, а земята под тебе - на желязо”; защото при затвореното небе земята нямала влага и не давала никакъв плод.

Тъй като въздухът постоянно бил зноен и всеки ден от палещото слънце наставала силна жега, всички дървета, цветя и треви повехнали, плодовете загинали, градините, нивите и полята напълно опустели и на тях нямало нито орач, нито

сеяч. Водата в изворите секнала, малките реки и потоците съвсем пресъхнали, а в големите реки количеството на водата намаляло, цялата земя станала безводна и суха, хора, животни и птици умирали от глад. Това наказание постигнало не само Израилското царство, но и околните страни. Защото, когато в града се запали една къща, пожарът се разпространява и върху съседните. Така се случило и в поднебесната: само израилевият народ навлякъл върху себе си Божия гняв, а страдала цялата вселена. Но всичко това станало не толкова от Божия гняв, колкото заради ревността на пророк Илия за Божията слава. Защото премилосърдният и човеколюбив Господ, поради безмерната Си благост, като видял бедствието на хората и гибелта на всякакви животни, бил вече готов да изпрати дъжд върху земята, но се възпирал, за да изпълни решението на Илия и за да не се окажат лъжливи думите на пророка:

- Жив Господ, Бог Израилев, пред Когото стоя! През тия години няма да има нито роса, нито дъжд, освен по моя дума.

Казалият това бил до такава степен обхванат от ревност за Бога, че не пощадил и себе си, тъй като знаел, че когато запасите от храна свършат и той, както и всички останали хора, ще трябва да гладува. Но той пренебрегвал това, защото предпочитал да умре от глад, отколкото да помилва неразкаяните грешници, враждуващи против Бога.

Какво направил всеблагият Бог? Той изпратил пророк Илия в едно уединено място, далеч от човешките жилища, като казал:

“- Тръгни оттук, обърни се към изток и се скрий при поток Хорат, който е срещу Йордан; от тоя поток ще пиеш, а на враните съм заповядал да те хранят там”.

Господ направил така, за да предпази Илия от Иезавел, за да не загине от глад и за да възбуди у него, чрез враните и потока

Хорат, състрадание към хората, страдащи и загиващи от глад и жажда. В сравнение с другите птици враните притежават особено свойство, те са много лакоми и нямат никакво чувство на жалост даже към малките си вранчета, тъй като враната, щом като измъти малките си, ги изоставя в гнездото, като отлита на друго място и ги обрича на смърт от глад. Само Божият Промисъл, грижещ се за всяка твар, ги спасява от смърт: в устата им сами долитат мухи, които вранчетата поглъщат. И всеки път, когато враните, по Божия заповед, му носели храна - сутрин хляб, а вечер месо, съвестта на Илиа, този вътрешен глас Божий у човека, викала към сърцето му:

- Виж враните, които по природа са диви, лакоми, ненаситни и необичащи своите вранчета, как се грижат за твоето препитание: самите те са гладни, а носят храна на тебе. А ти самият, човече, нямаш състрадание към хората, и не само хората, но и животните, и птиците искаш да умориш от глад.

Също така, когато след известно време пророкът видял потока пресъхнал, Бог му казал:

- Време е вече да помилвам измъчената твар и да ѝ изпратя дъжд, за да не умреш и ти самият от жажда.

Но Божият ревнител се устоявал; напротив, той молел Бога да няма дъжд дотогава, докато бъдат наказани ненаказаните и докато загинат всички Божии врагове на земята. Тогава Господ, отново премъдро склонявайки Своя раб към милосърдие, го пратил в Сарепта Сидонска, която не била под властта на израилския цар, при бедна вдовица, за да размисли в себе си какво бедствие е причинил не само на богатите и семейните хора, но и на бедните вдовици, които не само по време на глад, но и в години на богата реколта и всякакво земно изобилие, често нямат храна и за един ден. Пророкът, като дошъл при портите на този град, видял вдовица, носеща дърва, не повече от две дръвца; защото тя имала само шепа

брашно в делвата и малко дървено масло в гърнето. Той като Илия бил измъчван от глад, той поискал от вдовицата парче хляб. А вдовицата, като му разказала за своята крайна бедност в последно време, казала, че иска от останалото при нея брашно да приготви за последен път обяд за себе си и за сина си, а после им предстои да умрат от глад. Божият човек можел да се умили от това и да съжали всички бедни вдовици, страдащи от глад; но голямата ревност за Бога побеждавала всичко и той не оказвал никакво милосърдие към погиващата твар, желаейки да прослави Твореца и да покаже на цялата вселена Неговата всемогъща сила. Като имал, заради вярата си, дар на чудотворство от Бога, Илия направил така, че брашното и дървеното масло в дома на вдовицата не свършвали; и той бил хранен от вдовицата дотогава, докато престанал гладът. Пророкът възкресил и умрелия син на вдовицата с молитва, съединена с трикратно простиране над умрялото момче, както е написано за това в Словото Божие. Съществува предание, според което този възкресен син на вдовицата се казвал Иона, и че именно той, като станал на възраст, се сподобил с пророчески дар и бил пратен в Ниневия да проповядва покаяние; като бил погълнат в морето от кита и след три дни изхвърлен от него, той предизобразил тридневното Христово възкресение, което подробно е описано в пророческата книга и в житието му.

След като изминали три бездъждовни и гладни години, всеблагият Бог, като видял Своето създание свършено загиващо на земята от глад, се умилоствил и казал на Своя раб Илия:

- Иди и се яви на Ахав; Аз искам да помилвам творението Си и по твоята дума ще пратя дъжд на изсъхналата земя, ще я напоя и ще я направя плодородна. Ахав вече е склонен да се покае, търси те и е готов да те послуша за всичко, което му заповядаш.

Пророкът веднага се отправил от Сарепта Сидонска към Самария, столичния град на Израилското царство. По това време началник на двореца на цар Ахав бил някой си Авдий, верен негов слуга и богобоязлив човек. Той скрил от избиване от Иезавел сто Господни пророци, като ги настанил в две пещери, във всяка по петдесет, и ги хранел с хляб и вода. Като повикал при себе си този началник на двореца, цар Ахав (още преди идването на Илия при него) го изпратил при пресъхналите потоци да търси трева, за да има с какво да нахранят немногото останали живи коне и друг добитък. Авдий едва излязъл от града, когато срещнал пророк Илия, поклонил му се до земята и казал, че Ахав старателно го търси из цялото си царство. Свети Илия отговорил на Авдий:

- Иди кажи на господаря си: Илия е тук.

Авдий се отказвал, като казал:

- Страхувам се, защото, когато аз си ида от тебе, Дух Господен ще те отнесе, не знаей къде; и ако отида да обадя на Ахав и той не те намери, тогава ще се окажа лъжец пред своя господар и той ще ме убие.

Илия отговорил:

- Жив Господ Саваот, пред Когото стоя! Днес ще се явя пред Ахав!

Авдий се върнал и казал на царя. Ахав побързал да излезе да посрещне Божия човек. Когато видял Илия, поради затаената в него злоба към пророка, не можал да се въздържа от жестока дума и казал на Илия:

- Ти ли си (този), който смущаваш Израеля?

А Божият пророк безстрашно му отговорил:

- Не аз смущавам Израеля, а ти и бащиният ти дом, понеже

презряхте Господните заповеди и вървите по Вааловци.

След това Божият пророк, като имал в себе си силата на Божията помощ, започнал с власт да заповядва на царя, като казал:

- Сега прати и събери при мене цял Израил на планината Кармил и четиристотин и петдесетте (безсрамни) Ваалови пророци, които се хранят от трапезата на Иезавел. (Нека встъпят с мен в спор за Бога и ще видим кой е истинският Бог.)

Царят веднага разпратил пратеници по цялата израилева земя, събрал безчислено множество народ и свикал на планината Кармил всички нечестиви пророци и жреци, и самият той отишъл там.

Тогава Божият ревнител Илия, като застанал пред събралите се, се обърнал към царя и към целия израилски народ със следните думи:

- Още ли ще куцате на две колена? Ако Господ (Бог, Който ви изведе със силната Си ръка от Египет) е Бог, вървете след Него; ако ли Ваал - вървете след него.

Народът мълчал, а и не можел да отговори нищо, защото всеки израилтянин бил изобличаван в заблуда от собствената си съвест. Тогава Илия продължил:

- Ето какво: за да разберете днес кой е истинският Бог, правете това, което ви заповядам. Вие виждате, че само аз останах пророк Господен; вие убихте всички други пророци; виждате също колко много са тук Вааловите пророци. И така, дайте ни две телета за жертвоприношение, едното - на мен, а другото - на Вааловите жреци; но огън да не се подклажда. Върху чиято жертва падне огън от небето и я запали, богът на този пророк е и истинският Бог и всички трябва да Му се

поклонят, а тези, които не Го признаят, нека бъдат предадени на смърт.

Като изслушал тези думи, целият народ одобрил решението на Божия пророк и казал:

- Нека бъде така; решението ти е добро.

Когато телетата били доведени при събранието, свети Илия казал на нечестивите Ваалови пророци:

- Изберете си едно теле и първо вие пригответе жертвата, понеже сте много, а аз съм сам и ще я приготвя после. Като положите телето върху дървата, не подклаждайте огън, а се молете на вашия бог Ваал да изпрати огън от небето и да запали жертвата ви.

Безсрамните пророци така и направили. Като хвърлили жребий, те взели телето, издигнали жертвеник, сложили на него достатъчно количество дърва, заклали телето, разделили го на части, положили ги върху дървата на жертвеника и започнали да се молят на своя Ваал да изпрати огън върху жертвата им. Те призовавали името му от сутринта до пладне, като викали:

- Чуй ни, Ваале, чуй ни!

Ала нямало ни глас, ни отговор. Те започнали да скачат около жертвеника, но всичко било напразно. По пладне пророк Илия им се присмял:

- Викайте по-високо, за да ви чуе вашият бог; може би той сега не е свободен или е зает с нещо, или разговаря, или пирува, или е заспал; Викайте, колкото се може по-високо, за да го събудите.

Лъжепророците призовавали Ваал със силни викове и по обичая си се бодели с ножове, а някои се биели с бичове до

кръв. Преди настъпването на вечерта свети Илия Тесвитянин им казал:

- Замълчете и престанете; вече е време и аз да извърша своето жертвоприношение.

Поклонниците на Ваал се спрели. Тогава Илия, като се обърнал към народа, казал:

- Приближете се до мене!

Всички се приближили до него. Пророкът взел дванадесет камъка, според броя на израилевите колена, съградил от тях жертвеник на Господа, след това, като сложил дърва върху жертвеника, разсякъл телето на части, положил ги върху дървата, изкопал окоп около жертвеника и заповядал на хората да напълнят четири ведра вода и да ги излеят върху жертвата и върху дървата; така и направили. Илия заповядал да повторят; повторили. Заповядал за трети път да направят същото; и го направили. Водата се разляла около жертвеника, а окопът се напълнил с вода.

И като устремил зора си към небето, Илия извикал към Бога и казал:

- Господи, Боже Авраамов, Исааков и Иаков! Чуй ме днес, Господи, чуй Твоя раб и изпрати от небето огън върху жертвата, за да познаят днес всички тия човеци, че само Ти Си Бог Израилев и че аз съм Твой раб и на Тебе принесох тази жертва! Чуй ме, Господи, отговори ми с огън, за да се обърнат към Тебе сърцата на тези хора!

И огън Господен паднал от небето и унищожил всесъжението и дървата, и камъните, и пепелта, и дори водата, която била в окопа - всичко било унищожено от огъня. Като видял това, целият народ паднал по лице на земята и казал:

- Наистина, само Господ е Бог и няма друг Бог освен Него!

Илия казал на народа:

- Хванете Вааловите пророци, така че нито един от тях да не избяга.

Народът изпълнил заповедта му и Илия ги отвел при потока Кисон, който се вливал с водите си във Велико море. Там той ги изклал със собствените си ръце и хвърлил нечестивите им трупове във водата, за да не се оскверни с тях земята и за да не се зарази въздухът със смрад от тях. След това свети Илия наредил на цар Ахав побързо да пие и да яде и да впряга конете в колесницата, за да тръгне на път, защото скоро ще завали силен дъжд, от който всичко ще подгизне. Когато Ахав седнал да яде и да пие, Илия се изкачил на планината Кармил. Като се навел към земята, той сложил лицето си между коленете и се помолил на Бога да изпрати дъжд на земята. Веднага след молитвата му небесата, като с ключ, се отворили и паднал голям дъжд, който намокрil всички и обилно напоил зажаднялата земя. Тогава Ахав, като осъзнал заблуждението си, по пътя към Самария оплаквал греховете си. А свети Илия, като препасал кръста си, тичал пред него, като се радвал за славата на Господа, своя Бог.

Нечестивата царица Иезавел, жената на Ахав, като узнала за всичко станало, страшно се разгневila на Илия за избиването на безсрамните ѝ пророци и като се кълняла в своите богове, изпратила да му кажат, че тя ще го убие на следващия ден в същия този час, в който Илия убил пророците на Ваал. Свети Илия се изплашил от смъртта, защото бил човек с всички присъщи на хората немощи, както е и казано за него: "Илия беше подобострастен нам човек". Поради заплахите на Иезавел той избягал във Вирсавия, в Иудейското царство, и

отишъл в пустинята сам. Като изминал един ден път в пустинята, той седнал да отдъхне под един хвойнов храст. Измъчван от скръб, той започнал да моли от Бога смърт за себе си, като казал:

- Господи, стига ми вече, че досега живях на земята; прибери душата ми, понеже аз съм по-добър от отците си.

Пророкът казал това не вследствие на скръб от гонението срещу него, но като Божи ревнител, нетърпящ човешката злоба, безчестенето на Бога и хуленето на пресвятото име Господне: за него било по-леко да умре, отколкото да слуша и да гледа беззаконниците, презиращи и отхвърлящи своя Бог. С тази молитва на уста Илия легнал и заспал под дървото. И ето, ангел Господен се докоснал до него и му казал:

- Стани, яж и пий.

Като се понадигнал, Илия видял до възглавето си топла печена питка и стомна вода. Хапнал, пийнал вода и пак заспал. Ангел Господен повторно го докоснал, като казал:

- Стани, яж и пий, понеже те чака дълг път.

Като станал, Илия пак хапнал и пийнал и като се подкрепил с тази храна, вървял четирийсет дни и четирийсет нощи до Божията планина Хорив, където се заселил в една пещера. Тук събеседник му бил Сам Господ Бог, Който му се явил в полъх от тих вятър. Когато Господ се приближавал към него, страшни знамения предшествали Неговото явяване: отначало имало силна буря, която цепела планини и събаряла скали, после минал огън, но не в огъня бил Господ; след огъня - лъх от тих вятър; там бил Господ. Когато Илия чул минаването на Господ, той закрил лицето си със своя кожух и като излязъл от пещерата, застанал до нея. Той чул Господ, Който му казал:

- Защо си тука, Илия?

Илия отговорил:

- Пламнах от ревност за Тебе, Господи Вседържителю, защото Израилевите синове оставиха Твоя завет, разрушиха Твоите жертвеници и с меч убиха Твоите пророци; само аз останах, но и моята душа търсят да вземат.

А Господ, като утешавал Илия в скръбта му, му открил, че не целият израилев народ е отстъпил от Него, но Той има седем хиляди тайни Свої раби, които не били прегъвали коленете си пред Ваал. Заедно с това Господ възвестил на Илия предстоящата наскоро гибел на Ахав и Иезавел и на целия им дом и заповядал на Илия да помаже за цар над Израиля един достоен мъж, на име Ииуй, който щял да изтреби целия Ахавов род, а Елисей - да помаже за пророк. Като утешил така Своя раб, Господ си тръгнал от него. А Божият угодник, по Господнята заповед, тръгнал от Хорив, срещнал на пътя Сафатовия син Елисей, който орял земята с дванайсет чифта волове. Като хвърлил кожуха си върху него, свети Илия му обявил Господнята воля, нарекъл го пророк и му заповядал да тръгне след него. А Елисей казал на Илия:

- Умолявам те, пусни ме за малко, за да се простя с баща си и майка си, и ще тръгна след тебе.

Свети Илия не се възпротивил. А Елисей, като отишъл в дома си, заклал чифт волове, от тези, с които орял, устроил гощавка на съседите и роднините, а после, като се простил с родителите си, отишъл при Илия и навсякъде вървял след него, като му бил слуга и ученик.

В това време цар Ахав, под влияние на своята нечестива жена Иезавел, прибавил ново беззаконие към предишните:

Един израилтянин, на име Навутей, имал лозе близо до двореца на цар Ахав в Самария. Ахав предложил на Навутей:

- Отстъпи ми лозето си, то ще ми послужи за градина, защото се намира близо до двореца ми. А на тебе ще дам друго лозе, много по-хубаво от това; а ако това не ти е угодно, ще ти заплатя лозето с пари.

Навутей отговорил:

- Да ме пази Господ да ти дам наследството от бащите си.

Ахав се върнал у дома си развълнуван и огорчен от отговора на Навутей и от смущение не можал да яде хляб. А Иезавел, като узнала причината за неговата печал, му се присмяла и казала:

- Каква е тази твоя власт, царю Израилев, щом не си силен да проявиш волята си дори и върху един човек? Но престани да скърбиш, нахрани се и почакай. Аз сама ще ти дам в ръцете лозето на Навутей.

Като казала това, тя написала заповед от името на царя до старейшините на израилевите граждани и я запечатала с царския печат. В заповедта било написано да повдигнат срещу Навутей лъжливо обвинение, че уж злословил Бога и царя и като представят лъжесвидетели, да го убият с камъни извън града. Несправедливото убийство било извършено по беззаконната заповед. След убийството на напълно невинния Навутей, Иезавел казала на Ахав:

- Наследи сега лозето без пари, защото Навутей не е вече между живите.

Ахав, като чул за убийството на Навутей, малко се натъжил, а после отишъл на лозето, за да го приеме в свое владение. На пътя, по Божия заповед, го срещнал свети пророк Илия и му казал:

- Тъй като ти несправедливо уби невинния Навутей и

незаконно завладя неговото лозе, за това така говори Господ: на същото място, където псетата лизаха кръвта на Навутей, ще лижат и твоята кръв; псета ще изядат и жена ти Иезавел и целият ти дом ще бъде изстребен.

Като чул тези думи, Ахав заплакал, свалил от себе си царските одежди, облякъл се във вретище и си наложил пост. И това малко покаяние на Ахав имало пред Господа такава сила, че изпълнението на определеното наказание над целия му дом било временно отложено за след смъртта на Ахав. Защото Господ казал на Своя пророк Илия:

- Понеже Ахав се смири, Аз няма да направя беди върху неговия дом в неговите дни, но в дните на сина му.

Ахав живял три години след това и бил убит в сражение. Той бил откаран с колесница от мястото на битката в Самария и псетата лижели кръвта му, която се стичала от колесницата, както и предсказал Божият пророк. Така също, в свое време, след вземането на свети Илия на небето, се изпълнило всичко, което било предсказано за Иезавел и за целия Ахавов дом.

След смъртта на Ахав вместо него се възцарил синът му Охозия, който се оказал наследник както на престола, така и на бащиното си нечестие, защото, като слушал своята нечестива майка Иезавел, той се покланял и принасял жертви на Ваал, с което много разгневил Израилевия Бог. Веднъж, поради невнимание, Охозия паднал от прозореца на своя дом и се разболял много тежко. Той изпратил пратеници при лъжливия бог Ваал, по-точно, при беса, който живеел във Вааловия идол и давал лъжливи отговори на обръщащите се с въпроси към него. Охозия изпратил при този бяс да попитат дали ще оздравее от болестта. Когато пратениците на Охозия отивали при Ваал, на пътя, по Божия повеля, ги пресрещнал пророк Илия и им казал:

- Нима в Израиля няма Бог, та сте тръгнали да питате Ваала? Върнете се и кажете на изпратилия ви цар, тъй казва Господ: няма да се вдигнеш от постелката, на която си легнал, а ще умреш.

Като се върнали, те предали думите на болния цар. Царят ги попитал:

- Какъв беше външният вид на човека, който ви каза тези думи?

Те отговорили:

- Този човек беше целият в косми и опасан през кръста с кожен пояс.

Царят казал:

- Това е Илия Тесвитянин.

И изпратил най-старшия петдесетник с петдесет човека, за да хванат Илия и да го доведат при него. Те тръгнали и видели Илия на планината Кармил, защото той привикнал да пребивава предимно там. Като видял Илия да седи навръх планината, петдесетникът му казал:

- Човече Божий! Слез тук! Царят ти заповядва да отидеш при него.

Свети Илия отговорил на петдесетника:

- Ако аз съм човек Божий, нека падне огън от небето да изгори тебе и твоите петдесет мъже.

В същия час паднал огън от небето и ги изгорил. Царят изпратил друг петдесетник със същия брой хора, но и с тях се случило същото: падналият от небето огън изгорил и тях. Царят изпратил трети петдесетник с петдесет мъже. Този петдесетник, като узнал какво се е случило с изпратените

преди него, дошъл при свети Илия със страх и смирение и като паднал на колене пред него, го умолявал, като казвал:

- Човече Божий! Ето аз и тези твои раби, дошли с мен, стоим пред теб; помилвай ни! Ние сме дошли не по своя воля, а сме пратени при тебе. Не ни погубвай с огън, както погуби изпратените преди нас.

И пророкът пощадил дошлите със смирение; а тези, които дошли преди това, не пощадил, защото идвали с гордост и с власт, искали да го хванат като пленник и да го водят с безчестие. Господ заповядал на свети Илия безстрашно да върви с третия петдесетник и да каже на царя същото, което е казал и преди. Затова Божият човек, като слязъл от планината, тръгнал с тях. Като дошли при царя, Илия му казал:

- Тъй казва Господ: за това, че ти изпрати да питат Ваал за твоя живот, като че ли в Израил няма Бог, Когото би могъл да попиташ, заради това ти няма да станеш от одъра, на който лежиш, но ще умреш.

И Охозия умрял по словото Божие, изречено с пророческите уста. След Охозия се възцарил неговият брат Йорам, тъй като Охозия нямал синове. При Йорам се прекъснал Ахавовият род, като бил изтребен от Божия гняв през дните на свети пророк Елисей, както пише за това в житието му.

А когато наближило времето, в което Господ определил да вземе при Себе Си Илия жив, в плът, Илия и Елисей отивали от град Галгал в град Ветил. Като знаел по Божие откровение за приближаващото се вземане на небето, Илия искал да остави Елисей в Галгал, като смирено криел от него предстоящото си прославяне от Бога. Той казал на Елисей:

- Остани тук, защото Господ ме праща във Ветил.

А свети Елисей, който също по Божие откровение знаел за това, което щяло да стане, отговорил:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И двамата отишли във Ветил. Синовете пророчески, които живеели във Ветил, отишли при Елисей насаме и му казали:

- Знаеш ли, че днес Господ ще възнесе твоя господар над главата ти?

Елисей отговорил:

- И аз зная, мълчете.

След това Илия казал на Елисей:

- Остани тук, а мен Господ ме праща в Иерихон.

Елисей му отговорил:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И отишли двамата в Иерихон. Синовете пророчески, които били в Иерихон, се приближили до Елисей и му казали:

- Знаеш ли, че днес Господ ще вземе от теб твоя господар и ще го възнесе над главата ти?

Елисей отговорил:

- Вече разбрах, мълчете.

Свети Илия отново казал на Елисей:

- Остани тук, защото Господ ме праща на Йордан.

А Елисей казал:

- Жив Господ и жива ти душа! Няма да те оставя.

И тръгнали заедно. На известно разстояние след тях вървели

петдесет човека от пророческите синове. Когато двамата свети пророци стигнали до Йордан, Илия взел кожуха си, свил го и ударил с него по водата, водата се отдръпнала на две страни и двамата преминали Йордан по сухо. Като преминали реката, Илия казал на Елисей:

- Искай каквото желаеш да ти направя, преди да бъде взет от тебе.

Елисей отговорил:

- Моля духът, който е в тебе, да бъде двойно върху мене.

Илия казал:

- Мъчно нещо искаш; но ако видиш как ще бъде взет от тебе, ще стане по твоему; а ако не видиш, няма да получиш.

Както вървели и разговаряли, внезапно се явила огнена колесница и огнени коне и ги разделили един от друг, при което Илия във вихрушка бил взет на небето. А Елисей гледал и възкликнал:

- Отче, отче! Колесница на Израиля и негова конница! (С тези думи той като че ли казвал: ти, отче, беше цялата сила на Израил: с твоята молитва и с твоята ревност ти помогна на Израилското царство много повече, отколкото са му помагали голямо множество военни колесници и въоръжени конници). Елисей повече не видял Илия. Тогава той хванал дрехите си и в скръбта си ги раздрал. Скоро до нозете му паднал хвърленият отгоре кожух на свети Илия. Като го вдигнал, Елисей се спрял край брега на Йордан и като разделил с него, подобно на Илия, водата на две страни, преминал по сухо и станал наследник на благодатта, действала в неговия учител. А светият Божий пророк Илия, взет с плътта си на огнена колесница на небето и досега е жив в плът, пазен от Бога в райските селения. Видели са го тримата свети апостоли по

времето на преображението на Господ на Тавор и обикновените смъртни хора отново ще го видят преди второто пришествие на Господа на земята. Избягнал смъртта от меча на Иезавел, тогава той ще пострада от меча на антихриста и вече не само като пророк, но и като мъченик, ще се удостои в лика на светиите с по-голяма от сегашната чест и слава от праведния Въздаятел - Бога, Един в три Лица, Отец и Син, и Свети Дух, на Когото отдаваме чест и слава сега и винаги, и във вечни векове. Амин.

Тропарь, глас 4:

Во плоти ангел, пророков основание, второй предтеча пришествия Христова, Илия славный, свыше пославый Елисееви благодать недуги отгоняти и прокаженные очищать. Темже и почитающим его точит исцеления.

(Ангел в плът, основа на пророците, втори предтеча на Христовото пришествие, славният Илия, изпратил свише благодат на Елисей да премахва недъзи и да очиства прокажени; затова и на почитащите го дава изцеление.)

Кондак, глас 2:

Пророче и провидче великих дел Бога нашего, Илие великоимените, вещанием твоим уставивый водоточныя облаки, моли о нас единого Человеколюбца.

(Пророче и боговидче на великите дела на нашия Бог, Илие великоименити, с дума заключил небето, моли се за нас на Едничкия Човеколюбец.)

Величание пророку Илие

Велича́ем тя,/ святы́й сла́вный проро́че Бо́жий Или́е,/ и чтим, е́же на Небеса́/ на колесни́це о́гненной,// пресла́вное восхожде́ние твоё.

Молитва пророку Илие

О, прехвальный и пречудный проро́че Бо́жий Или́е, просия́вый на землѣ равноа́нгельским жити́ем твои́м, пла́меннейшею ре́вностию по Го́споду Бо́гу Вседержи́телю, ещё́ же зна́мении и чудесы́ пресла́вными, та́же по кра́йнему благоволе́нию к тебѣ Бо́жию преесте́ственно восхище́нный на о́гненной колесни́це с плоти́ю твоёю на не́бо, сподо́бльшийся бесе́довати с преобрази́вшимся на Фаво́ре Спаси́телем ми́ра, и ны́не в ра́йских селѣ́ниях непреста́нно пребыва́й и предсто́й Престо́лу Небе́сного Царя́! Услы́ши нас, грѣшных и непотре́бных, в час сей предстоя́щих пред свято́ю твоёю ико́ною и усер́дно прибега́ющих к ходата́йству твоёму́. Моли́ о нас Человеколю́бца Бо́га, да пода́ст нам дух покая́ния и сокруше́ния о гресѣ́х на́ших и всеси́льною Своёю благода́тию да помо́жет нам оста́вити пути́ нече́стия, преспева́ти же во вся́ком де́ле бла́зе, да укрепі́т нас в борьбе́ со страстьми́ и похотьми́ на́шими, да всади́т в сердца́ на́ша дух смире́ния и крото́сти, дух братолю́бия и незло́бия, дух терпе́ния и целому́дрія, дух ре́вности к сла́ве Бо́жией и о спасе́нии своём и бли́жних до́брое попече́ние. Да та́ко в ми́ре и благоче́стии поживше́ в сем ве́це, сподо́бимся прича́стия ве́чных благ в Ца́рствии Го́спода и Спа́са на́шего Иису́са Христа́, Ему́же подоба́ет честь и поклонѣ́ние со Безнача́льным Его́ Отце́м и Пресвяты́м Ду́хом во ве́ки веко́в. Ами́нь.

ЧЕТИ-МИНЕНТЕ

КАНОН ПРОРОКУ ИЛИЕ

Песнь 1

Ирмос: Воду прошел яко сушу, и египетскаго зла избежав, израильтянин вопияше: Избавителю и Богу нашему поим.

Орган явился еси, ударяемъ божественнымъ бряцалом, пророче пречудный, Всеведца Бога воспевая, отмщение праведно всемъ дающа по деломъ ихъ.

Иже не терпя прелести, пророче чудный, царя обличил еси неправдующа о беззаконии: темже суд Божий полн гнева, тому нанесл еси осуждения.

Пророче и предтече благодати, божественный Илие, Ахава нечестиваго царя, ты яко законопреступника обличив, студныя священники яко непреподобны погубил еси.

Богородичен: Христову Матерь в песняхъ воспети достойно вернии потщимся, яко Спаса всехъ рождшую, животомъ и смертию владычествующаго.

Песнь 3

Ирмос: На камени мя веры утвердивъ разширил еси уста моя на враги моя, возвесели бо ся дух мой, внегда пети: несть свят, якоже Богъ нашъ и несть праведен, паче Тебе, Господи.

Яко изряденъ пророче учреждитель, Иже враномъ творя тебе гощение, единый насыщай всяко животное благоволения. Емуже вси зовемъ: Ты еси Богъ нашъ, и несть свята паче Тебе, Господи.

Благодать Благодетелю и Строителю, вдовицу и пророка напитававшему, неизреченнымъ промыслениемъ. Емуже вси зовемъ: Ты еси Богъ нашъ, и несть свята паче Тебе, Господи.

Затворивый тученосныя облаки одождити, пищи лишаеме Сарепте, останокъ брашна непрестанно росити сотвори. Ты же

взывал еси: несть свята паче Тебе, Господи.

Богородичен: Ты едина паче всех от века, великим сподобилася еси, и паче естества: Бога бо невместимаго всею тварию, во чреве прияла еси, и воплотила еси. Темже Богородицу Тя вси почитаем.

Песнь 4

Ирмос: **Услышах, Господи, слух Твоего смотрения, и прославих Тя, едине Человеколюбче.**

Кореносекатель убо явился еси злобы, мудре пророче, добродетели же насадитель. Темже тя ублажаем.

Укоряше тя словесы вдовица пищею смерти, пророче, отрока востание уверяючи.

Назнаменова славу Троическую яве дуновением тричисленным, матери детища жива дарова.

Коль разжеглся еси, паля божественным огнем, и ревностию о пророче, царя обличая творяща беззакония.

Богородичен: Молим Тя, Чистая, Бога без семене заченшую, присно молитися за рабы Твоя.

Песнь 5

Ирмос: **Света Подателю, и веков Творче, Господи, во свете Твоих повелений настави нас: разве бо Тебе иного бога не знаем.**

Закон отеческий ты, яко молитвенника всеистинна показа, чудодейственника, обращающа естества стихий, Илие, и преподобну жертву пополяюща водами.

Посрамил еси изрядно, яко истины служитель, преподобне, сквернаго студа пророки, всеблаженне Илие, яве начертав

Троическую силу.

Словом благодати священствуя, Илие, заклал еси священники студныя неповинными твоими руками, якоже огнем ревностию опаляемь.

Богородичен: Тебе рождшей Христа всему Содетеля взываем: радуйся, Чистая, радуйся свет возсиявшая нам, радуйся, вместившая Бога невместимаго.

Песнь 6

Ирмос: Бездна согрешений обыде мя последняя, но яко пророка Иону, Господи, Господи, возведи из истления живот мой.

Столп благочестия и жития чистаго, садитель чистоты был еси: ангелом же подобник, чудный Илие богоносе.

Гнев тя пророкоубийцы жены устрашив, вязати и решити приимша дождей течение, чудный Илие бегати творит.

Возвысил еси колена преклонив, ума превознесенное око, мольбою изрядною решение творя, и бразды земныя упоил еси тучами.

Богородичен: Купина Тя в Синаи, неопально приблизившись огню, преднаписует Матерь Приснодеву, Всепетая Богородице Марие.

Кондак, глас 2:

Пророче и провидче великих дел Бога нашего, Илие великоимените, вещанием твоим уставивый водоточныя облаки, моли о нас единого Человеколюбца.

Икос: Многое человеков беззаконие, Божие же многое человеколюбие зря пророк смущашеся, Илиа яряся, и словеса немилостивна, к Милостивному подвиже, прогневайся

возопив, на отめщущияся Тебе, Судие праведный, но утробу Благаго никакоже подвиже, еже мучити Того отметающияся: присно бо покаяния всех ждет единый Человеколюбец.

Песнь 7

Ирмос: Купина на горе огнеопальная, и росоносная пещь халдейская, яве предписа Тя, Богоневесто: Божественный бо невещественный в вещественном чреве, огонь неопально прияла еси. Темже из Тебе Рождшемуся поем: благословен еси, Боже отец наших.

Преславно Божественною ты воображенною силою облекся пищею четырехдесятодневною, Илие чудный, долгий шествовал еси путь. Темже в Хориве глагола еси: благословен Бог отец наших.

Хлад кроток показа и тонок Господа тебе, Илие, по Бозе ревнующу Вседержители: не дух бурен, ни трус, ни огонь страшай. Темже Иисусу кроткому пел еси: благословен еси, Боже, отец наших.

Богоявления сподобился еси и пророчества, якоже великий Моисей, пророки помазуя Духом, и цари, Илие чудный, и славы на Фаворе Христовы зритель быв, пел еси: благословен еси Боже отец наших.

Богородичен: Раждаеши без семени Безначального и Превечного Господа, Отча Сына, мудрость же и силу, напоследок, Пречистая, паче естества плотию, на обновление земных. Темже из Тебе Рождшемуся зовем: благословен Бог отец наших.

Песнь 8

Ирмос: Устрашися отроков благочестивых сообразнаго души, несквернаго тела, и устранися воспитанный в

безмерном веществе, неутружден огонь, присноживущу же изувядшу пламени, вечнующая песнь воспевавшаяся: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Изрядно обрете Ахав рода отражение всегубительное, пророка обличением скверного убийства мерзкое мучение. Фесвитянин же от огнедохновенна ума Жизнодателю песнь воспеваше: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Дождит тебе огонь с небесе, попаляя, Илие, одержимых пятьдесят сугубо, яко Божию изрядну служителю: держащему бо присноживотную жизнь, боголепно песнь взывал еси: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Таинника тя показа Христос, яко чистоты садителя, и девства пребожественное прозябение, на Фаворе Божественного воплощения, Божества непостижимый свет во Своей плоти показав тебе зовущу: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Богородичен: Всебогатна бысть утроба Божия Матере, яко приимши Слово дебелством плоти, от Нея смешена земного зрака по Ипостаси, явился град Божий, в немже Вышний жити благоволи. Емуже поем: Господа вся дела пойте, и превозносите во вся веки.

Песнь 9

Ирмос: **Яже прежде солнца светильника Бога возсиявшего, плотски к нам пришедшаго, из боку Девичу, неизреченно воплотившая, благословенная Всечистая, Тя, Богородице, величаем.**

Нетренное человеки шествие на земли пожив, милотию струю Иорданскую Фесвитянин прешед, оружник воздушный неботечное соверши странное шествие духом.

Благочестия ревностию Фесвитянин опаляемъ, на
огнезрачной колеснице взимается. Милоть же сверже, еюже
утаитися не возможе, Елиссею одеаяся, приемлет
Божественную благодать.

Откровенне боговидец Фесвитянин с Моисеем зрит, яже око
не виде, и ухо не слыша, и на сердце человек земнородных не
взыде, воплощена Господа, на Фаворе Вседержителя.

Богородичен: Напраснаго древняго отъятельница осуждения,
и праматере исправление, Юже рода к Богу вину присвоения,
к Зиждителю мост, Тя, Богородице, величаем.

АКАФИСТ СВЯТОМУ ПРОРОКУ ИЛИЕ

Кондак 1

Избранный Бóгом на обращéние Израíля от прéлести
Ваáловы, грóзный обличíтелю царéй законопреступных,
просия́вый пла́менною ре́вностию по Бóзе Вседержíтели,
святостию жи́зни и чудесы́, восхищénный с плóтию твоéю на
Небесá и предытí имéяй Вторóму пришéствию Христóву, по-
хвáльная восписúем ти, прорóче Бóжий Илиé; ты же, я́ко
имéяй вéлие дерзновéние ко Гóсподу, от всяких нас зол и об-
стоя́ний моли́твами твоими свободжа́й, благочéстно тебé во-
пию́щих:

Ра́дуйся, Илиé, вели́кий прорóче, Вторáго пришéствия Хри-
сто́ва сла́вный предтéче.

Икос 1

Ангел ре́вностию по Бóзе и чíстым жити́ем твои́м, сый во
плóти, прорóче, был еси́: ещё́ бо младéнцу ти бýвшу отец твой
Сова́х ви́де свéтлыя Ангелы, бесéдующия с тобóю, огнём ты
повива́ющия и пла́менем пита́ющия, ёже прознаменовáше

пла́менную ре́вность твою́ по Бо́зе, си́лу словес твои́х и жити́е, я́ко свет, непоро́чное. Сего́ ра́ди со уди́влени́ем зове́м ти тако́вая:

Ра́дуйся, от ве́чности преду́бранный в служе́ние спасе́нию сыно́в Изра́илевых; ра́дуйся, от чре́ва ма́терня преду́готованный в провозвѣстника Божѣственныя и́стины и благоче́стия.

Ра́дуйся, пресла́вным, бы́вшим на тебе́, виде́нием роди́теля твоего́ уди́вмый; ра́дуйся, де́вственную чистоту́ и безмо́лвие от ю́ности возлю́бый.

Ра́дуйся, суету́ ми́ра сего́ и вся бла́га его́ презре́вый, ду́шу же твою́ всеце́ло Го́споду посвятíтый; ра́дуйся, све́том премудро́сти от Бо́га оза́ренный и уче́нием благоче́стия изде́тства напо́енный.

Ра́дуйся, Или́е, вели́кий проро́че, Вто́раго прише́ствия Хри́сто́ва сла́вный предте́че.

Кондак 2

Ви́дя нече́стие и развраще́ние во Изра́или, пресла́вный проро́че, зело́ ду́хом твои́м скорбе́л еси́ и ре́вностию по сла́ве Божией воспламеня́лся еси́; я́ко сы́нове Изра́илевы ме́рзким и́долом поклонíшася, от Бо́га же И́стиннаго отступíша, Емуже́ вся небѣсная во́инства со стра́хом вопи́ют: Аллилу́иа.

Икос 2

Ра́зум свой зло́ю во́лею омрачи́в, беззакóнный царь изра́ильский Аха́в, оста́ви И́стиннаго Бо́га Вседержи́теля и поклоня́шеся ме́рзкому и́долу Ва́алу, купно́ же и в ца́рстве своём умно́жи идо́лопоклонѣ́ние и нече́стие. Ты же, проро́че, испол́нен сый ве́лия ре́вности по Бо́зе, дерзнове́нно обличи́л еси́ ца́ря, возвести́в ему́, я́ко в наказáние ему́ и ца́рства его́ три

лѣта и мѣсяцъ шесть не бѣдетъ дождь, ни роса, и гладъ велий бѣдетъ по всей землѣ. Дивяшеся ѹбо толицей ревности твоѣй по Бѣзе и велию дерзновѣнию, с любовью зовѣм ти:

Радуйся, небоязненный проповѣдникъ истины и крѣпкий побѣдникъ благочестія; радуйся, ревностный нечестія обличителю.

Радуйся, к наказанію некающихся грѣшников долготерпеливаго Бѣга преклонивый; радуйся, словомъ твоимъ небо заключивый и плодотворную зѣмлю неплодну сотворивый.

Радуйся, трилѣтний гладъ за нечестіе людѣй отъ Господа испросивый; радуйся, яко Всевышній Господь дарова тебѣ в Бѣга Ахаву, якоже древле Моисѣа фараону.

Радуйся, Илиѣ, великий пророкъ, Втораго пришествія Христова славный предтече.

Кондак 3

Силою молитвы твоея, предивный пророкъ, воистину заключися небо и не одожди три лѣта и мѣсяцъ шесть, и бысть гладъ велий по всей землѣ: да понѣ знѣемъ и гладомъ томимы, нечестивіи людие покаются и обратятся ко Господу, со умилѣніемъ зовуще Ему: Аллилуиа.

Икос 3

Имѣя велие благоволеніе к тебѣ, пророкъ, Господь восхотѣ отлучити тя отъ беззаконныхъ сыновъ Израїля, да не с ними терпиши гладъ и жажду, и повелѣ тебѣ ити къ потоку Хоравову, идеже вранове питаху тя, приносяще хлебъ и мясо. Тѣмже приносимъ тебѣ похвальная сия:

Радуйся, постомъ и бденіемъ вся земная и суетная помышленія истребивый; радуйся, молитвою и богомыслиемъ умъ твой в горняя вперивый.

Ра́дуйся, патриа́рхов велича́ние и проро́ков красото́; ра́дуйся, де́вственников похвало́ и преподо́бных сла́во.

Ра́дуйся, святите́лей наста́вниче и му́чеников кре́посте; ра́дуйся, я́ко нече́стием и неве́рием ослепле́нных сыно́в Изра́илевых на путь и́стины обрати́л еси́.

Ра́дуйся, Или́е, вели́кий проро́че, Втора́го прише́ствия Хри́сто́ва сла́вный предте́че.

Кондак 4

Бу́ря ве́лия, разруша́ющая го́ры, преды́дяше, егда́ прибли́жашеся к тебе́, проро́че, в Хори́ве Госпо́дь, та́же яви́ся трус, и не в тру́се Госпо́дь, и по тру́се огонь, и не во огни́ Госпо́дь, а по огни́ бысть глас хла́да то́нка, и ту яви́ся тебе́ Госпо́дь, Его́же прису́тствие ощути́в, покры́л еси́ лице́ твоё ми́лотию, со стра́хом и ра́достию зовы́й Ему́: Аллилу́иа.

Икос 4

Слы́шав нече́стивый царь Аха́в повеле́ние твоё, о е́же собра́ти вся ко́лена Изра́илева на го́ру Карми́льскую, и приве́сти на ту студи́ныя проро́ки Ваа́ловы, а́бие посла́в, собра́ вся, и сам прии́де та́мо. Ты же, ревни́телю сла́вы Бо́жия, хотя́ коне́чне посрами́ти ме́рзкия и́долы и просла́вити Истинна́го Бо́га, повеле́л еси́ угото́вати две же́ртве, огня́ же на ты́я не возгнеща́ти, рек: «И бу́дет Бог, И́же послу́шает огнём, Той есть Бог». То слы́шавше вси лю́дие, ре́ша: «Добр глаго́л Или́ин, да бу́дет та́ко». Мы же, велича́юще тя, зове́м:

Ра́дуйся, вели́кий посланни́че Царя́ Небе́снаго и провозве́стниче святы́х велений Его́; ра́дуйся, адама́нте, нео́долимый в ре́вности и непоколеби́мый сто́лпе благоче́стия.

Ра́дуйся, си́льный защи́тниче и́стины и твёрдый противобо́рниче враго́в Бо́жиих; ра́дуйся, нече́стия

искоренителю и насадителю благочестия.

Радуйся, пламенный ревнителю Божественных славы; радуйся, яко и в последние дни мира имаши проповедовати Истинного Бога и обличати окайнного антихриста.

Радуйся, Илиё, великий пророче, Второго пришествия Христова славный предтече.

Кондак 5

Боготечную ты звезду погасити мняше беззаконная царица Иезавель: исполнившись бо на ты ярости за погубление студных её пророков, хотяше убить ты. Ожесточись бо сердце её и не хотяше веровати чудесам твоим, пророче, и познати Истинного Бога, поющи Ему: Аллилуиа.

Икос 5

Видевше вси людие Израилевы, по молитве твоей, огонь от Господа с Небес сшедый на жертву твою, всехвально пророче, и всю ю пожгший, дрова же, и камень, и персть, и воду потребивый, падоща на лица своя, взывающе: «Воистину Господь Бог, Той есть Бог». И вероваша людие Божии, студныя же пророки ты заклал еси. Славяще убо Всесильного чудодействующаго Бога, тебе, угоднику Его, глаголем сие:

Радуйся, превелие дерзновение ко Владыце всяческих стяжавый; радуйся, знамении и чудесы Божественную Истину утвердивый.

Радуйся, прелесть демонскую посрамивый, истинную же веру прославивый; радуйся, неверныя истинным боговедением просветивый.

Радуйся, трикратным лиянием на жертвенник воды тайну Пресвятыя Троицы явивый; радуйся, яко все естество сущих тебе повиновася, огонь же и вода тебе служашу.

Рáдуйся, Или́е, вели́кий проро́че, Вто́раго прише́ствия Хри́сто́ва сла́вный предте́че.

Кондак 6

Пропове́дник и́стиннаго богове́дения и благоче́стия яви́лся еси́, проро́че, не то́кмо во Изра́или, но и в стране́ язы́честей, по́слан быв от Го́спода в Сара́пту Сидо́нскую к женé вдови́це препита́тися, па́че же да саму́ ту препита́еши в гла́де: имéя бо ве́лию чудотворéния благода́ть, умно́жил еси́ муку́ и еле́й в дому́ ея́ неоску́дно, до́ндеже пре́йде гла́дное вре́мя, и трикра́тным дуновéнием, по моли́тве твоéй, воскреси́л еси́ умерша́го сы́на ея́, поя́ чудодéющему Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 6

Воссия́в ве́лиею ре́вностию по Бо́зе Вседержи́тели, зело́ скорбе́л еси́, проро́че, я́ко оста́виша завет Егó сы́нове Изра́илевы, олтари́ Егó раскопа́ша и проро́ки избíша. Госпо́дь же во утешéние твоё возвести́ тебе́, я́ко не весь Изра́иль отступí от Него́, но има́ть седьмь ты́сящ сокровéнных рабо́в Свои́х, и́же не преклони́ша колéна своя́ Ваалу́. Те́мже, воспомина́юще ре́вность твою́ по Бо́зе, поём ти с благоговéнием сицевáя:

Рáдуйся, ве́рный служи́телю и бли́жний дру́же Госпо́день; ра́дуйся, о́бразе и похвало́ благочестíвых па́стырей.

Рáдуйся, наста́вниче спасéния и просвещéние во тме сидя́щих; ра́дуйся, защи́тником и́стины му́жество внуша́яй, в по́двизех же и страда́ниях за пра́вду их укрепля́яй.

Рáдуйся, я́ко серафíмскою пла́менной любóвию к Бо́гу горéл еси́; ра́дуйся, я́ко и Госпо́дь во всем послу́шаше тебе́ и по проше́нию твоemú вся творя́ше.

Рáдуйся, Или́е, вели́кий проро́че, Вто́раго прише́ствия Хри́сто́ва сла́вный предте́че.

Кондак 7

Хотя Человеколюбец Господь явити милосердие Свое кающимся грешником, по прешествии прореченнаго гладнаго времени, низпосла по молитве твоей, пророче, и глаголом уст твоих, на жаждущую землю обильный и мирный дождь: сынове же Израилевы, сподобльшиися толикия милости, во умилении сердца благодарственно возопиша Богу: Аллилуиа.

Икос 7

Новое нечестивый царь Ахав к беззаконием своим приложит злодеяние, егда повеле убить неповиннаго Навуфея и восхити виноград его. Сего ради, обличая законопреступнаго царя, прорекл еси ему, пророче, яко идеже умерщвлен бысть Навуфей, тамо и его кровь свиний и пси полизуют, и жену его Иезавель снесут пси, и весь дом его истребится. Ведуще убо мы сбывшееся страшное сие проречение, ужасаемся, зовуще:

Радуйся, обидящих и жестокосердных грозный отмстителю; радуйся, сирых и нападствуемых крепкий заступниче.

Радуйся, не почитающих святых праздников Православныя Церкви карателю; радуйся, продерзых хульников Имене Божия низложителю.

Радуйся, словом обличения, яко громом, беззаконныя поражаяй; радуйся, будущая, яко настоящая, ведый и дальняя, яко близ сущая, прорицааяй.

Радуйся, Илие, великий пророче, Второго пришествия Христова славный предтече.

Кондак 8

Странное и преестественное показая Господь о тебе, пророче, промысление, егда повеле алчным и нечадолюбивым врагом питати тя в гладе при потоце Хорафове, идеже непрестанно

пребыва́я в моли́тве и богомы́слии, воспева́л еси́ Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 8

Весь был еси́ смире́нием ве́лиим укра́шен, проро́че Бо́жий, се-го́ ра́ди с го́рдостию прише́дших к тебе́ двух
пятдесятона́чальников с во́ины, да приве́дут тебе́ к
беззако́нному царю́ Охо́зии, огне́м попали́л еси́, со смире́нием
же прише́дшаго к тебе́ Авдия, и́же пита́ше ученики́
проро́ческие, поми́ловал еси́. Сего́ ра́ди прино́сим ти
похва́льные пе́сни сия́:

Ра́дуйся, го́рдых смири́телю и кара́телю, смире́нных же по-кро́ве и засту́пниче; ра́дуйся, мздои́мных суде́й наказа́телю,
пра́во же судя́щим помо́щниче.

Ра́дуйся, правове́рному во́инству во бра́нех спобо́рниче, не-честы́вых же супоста́т низложите́лю; ра́дуйся, премудро́стию,
яко бронёю, облече́нный и пра́вдою, яко щито́м, огражде́нный.

Ра́дуйся, ре́вностию по Бо́зе яко мече́м воору́женный и пос-то́м, яко крила́ми, окриле́нный; ра́дуйся, ве́рою, яко шле́мом
спасе́ния, покрове́нный и любо́вию, яко венце́м пресве́тлым,
венча́нный.

Ра́дуйся, Или́е, ве́ликий проро́че, Вто́раго прише́ствия Хри-сто́ва сла́вный предте́че.

Кондак 9

Вся́кое челове́ческое естество́ зело́ удиви́ается, ка́ко ты, пре-чу́дный проро́че, шел еси́ четы́редесять дний, ни яды́й, ни
пия́й, до горы́ Хори́ва, иде́же сподо́бился еси́ пресла́внаго явле́-ния и пресла́дкия бесе́ды Го́спода Вседержите́ля, поя́ Ему́:
Аллилу́иа.

Икос 9

Витія многовещáнные недоумѣют доволѣно разумѣти и изъяснѣти, кáко ты, великоименѣте Илиѣ, во плóти сый человѣчестей и подобострастен нам быв, восхѣщен еси с тѣлом твоим на нѣбо, явльшейся тебѣ колесницѣ óгненной с кóни óгненными. Слáвяще úбо прослáвльшаго тя Гóспода и дивящеся восхѣщѣнию твоемú, благоговѣйно зовѣм ти:

Рáдуйся, пречúдным воздержáнием вѣтхаго человѣка в себѣ умертвѣвый; рáдуйся, огнѣм Божѣственнымъ рѣвности всякое вещѣственное помышлѣние в себѣ попаливый.

Рáдуйся, преложѣнием твоим на Нѣбо род человѣческий возвеселѣвый и жизнь вѣчную увѣривый; рáдуйся, чѣстию и слáвою преестѣственною от Бóга почтѣнный и пáче всех дрѣвних прорóков прослáвленный.

Рáдуйся, от áнгельских ликóв в селѣниях небѣсных рáдостно срѣтенный; рáдуйся, яко íмя твоѣ во всем мѣре почитáется, и рѣвность твоя по Бóзе зело прославля́ется.

Рáдуйся, Илиѣ, великий прорóче, Вторáго пришѣствия Христóва слáвный предтѣче.

Кондак 10

Спасти́ хотя́ Всеблагѣй Бог лю́ди Изра́илевы от прѣлести Ваáловы, избра́ ты, великий прорóче, во ору́дие во́ли Своея́ и облече́ ты Божѣственною вла́стию и си́лою, да обрати́ши невѣрныя, исправи́ши беззакóнныя, просвети́ши омрачѣнныя и научи́ши всех вопѣти Бóгу: Аллилу́иа.

Икос 10

Стенá и заступлѣние бúди нам, пресвя́те прорóче, мо́щным твоим ходáтайством утоляя́ пра́ведный гнев Бóжий, поража́ющий нас, грѣшных и непотрѣбных, бездо́ждием и гла́дом, ещѣ же тлетво́рными вѣтры и болѣзньми, да избáвльше-

ся от бед, благодарственно поём тя:

Рáдуйся, моли́твами тво́ими не́бо заключа́й и отверза́й, пло-
доно́сие земли́ и непло́дие от Бо́га посыла́й; ра́дуйся, предста́-
тельством тво́им пред Бо́гом дожди́ ми́рны и ро́су животво́рную
на земна́я прозябе́ния низводя́й.

Рáдуйся, свирéпых во́лны морскі́я и стра́шныя бу́ри утиша́й
и гро́мами и мо́лниями по во́ле Божіею управлѣ́й; ра́дуйся,
тлетво́рныя ве́тры и смертоно́сныя я́звы, поража́ющія челове́-
ки же и скоты́, укроща́й.

Рáдуйся, си́рых и вдови́ц пита́телю и щедрода́тельных люде́й
покрови́телю; ра́дуйся, я́ко нечесті́вых ху́льников и гони́телей
пра́выя ве́ры поража́еши и духо́в зло́бы от рабо́в Бо́жиих
прогоня́еши.

Рáдуйся, Или́е, вели́кий проро́че, Вто́раго прише́ствия Хри-
сто́ва сла́вный предте́че.

Кондак 11

Пе́ние умили́нное приими́ от нас, проро́че Бо́жий Или́е, я́ко-
же прия́л еси́ проше́ние Елисее́во, егда́ проси́ от тебе́, да бу́дет
дух, и́же в тебе́, сугу́б в нем, и егда́, восхища́йся на Не́бо,
низпусти́л еси́ ему́ ми́лость твою́, ю́же он взял, раздели́, я́коже
и ты пре́жде, Иорда́нския во́ды, и бысть насле́дник
де́йствовавши́я в тебе́ Бо́жия благода́ти: си́це и нас покрый́
ми́лотию твое́я ми́лости от вся́ких бед и обстоя́ний, да со
благодарѣ́нием зове́м Бо́гу: Аллилу́иа.

Икос 11

Светоза́рное свети́ло во Изра́или, всехва́льне проро́че, был
еси́, сия́я равноа́нгельным жити́ем тво́им и му́дростию, ещё́ же
необы́чною ре́вностию по Бо́зе и чудеса́ пресла́вными,
просвеща́я лю́ди и́стинным богове́дением и разгоня́я мрак

идолослужения. Тѣмже восписѹем ти похвѣльная, поюще:

Рáдуйся, лучезáрная звездó, сиянием своим озарѣвшая всю вселѣнную; рáдуйся, светонóсная свещé, непрестáнно горящая и во тме сидящих просвещáющая.

Рáдуйся, дѹхом премѹдрости и рáзума озарѣнный, дѹхом совѣта и крѣпости исполненный; рáдуйся, дѹхом вѣдения и благочѣстия просвещѣнный и дѹхом стрáха Бóжия напоѣнный.

Рáдуйся, высóкими добродѣтелями и преслáвными чудесы преукрашѣнный; рáдуйся, я́ко суды́ Бóжия на землі исполня́л еси́, проро́ки же и царі пома́зывал еси́.

Рáдуйся, Или́е, вели́кий проро́че, Вторáго пришѣствия Христо́ва слáвный предтѣче.

Кондак 12

Благода́ть вѣлія данá ти бысть от Бóга, прехвáльне проро́че, я́ко в земнѣй жízни твоѣй проро́чествовал и совершáл еси́ дѣвнáя чудесá, тáже преестѣственно восхи́щен был еси́ с плóтию твоѣю на нѣбо: по восхи́щеніи же твоѣм дѣвно предстáл еси́ на Фавóре Преобразѣвшемся Гóсподу и с ним бесѣдовал еси́, и доднѣсь не престаѣши чудодѣйствовати и источáти мѣлости и изцѣлѣнія усѣрдно почита́ющим тя, Бóгу же вѣрно вопи́ющим: Аллилу́иа.

Икос 12

Пою́ще твою́ пла́менную рѣвность по Бóзе и равноáнгельное жити́е, дѣвнáя же тво́я и преслáвная чудесá и превѣліе благово́леніе к тебѣ Гóспода, восхваля́ем тя, великоимѣните проро́че Или́е; обáче не могу́ще достóйно изобразѣ́ти вели́чье и слáву твою́, со умилѣніем зовѣм ти сицевáя:

Рáдуйся, ковчѣ́же Божѣ́ственныхъ слáвы и всечестнѣ́й храмѣ Пресвяты́я Тро́ицы; рáдуйся, свѣти́льниче невечѣ́рний церквѣ́й

и благовонный цвѣте рай Божественнаго.

Радуйся, благочестивых пустынников руководителю, девственников же наставниче и укрепление; радуйся, яко грешников к покаянию возбуждаеши и всему роду христианскому жизнь вечную ходатайствуеши.

Радуйся, яко во светлостех святых неизреченныя славы наслаждаеши и непрестанно Господа славословиши; радуйся, яко в конце времен велия знамения и чудеса имаши совершити на утверждение людей во истинней вере и на обличение антихриста.

Радуйся, Илие, великий пророче, Второго пришествия Христова славный предтече.

Кондак 13

О предивный и преславный пророче Божий Илие, превелий ревнителю по Бозе, дожди и бездожие, плодonoсие на землю и неплодие от Бога посылай! Услыши сие малое, благоговейно приносимое тебе нами моление и твоим теплым ко Господу предстательством сохрани нас от бездождия, глада и смертоносных болезней, подаждь же нам благорастворение воздуха и плодonoсие, и дух правыя веры и благочестия, да избавльшеся от вечных мук, сподобимся райскаго блаженства, поюще Богу: Аллилуиа.

Этот кондак читается трижды, затѣм 1й икос «Ангел ревностию...» и 1й кондак «Избранный Богом...».

Моли́тва

О прехвальный и пречудный пророче Божий Илие, просиявый на земли равноангельным житием твоим, пламеннейшею ревностию по Господе Бозе Вседержителе, еще же знамении и чудесы преславными, таже, по крайнему

благоволенію к тебѣ Бóжю, преестѣственно восхищенный на
огненной колесницѣ с плóтию твоєю на Нѣбо, сподобивыйся бе-
сѣдовати с Преобразившимся на Фавóре Спасителем міра и ны-
не в райских селѣниях вѣну пребываѣй и предстоѣй Престóлу
Небѣснаго Царя! Услыши нас, грѣшных и непотрѣбных, в час
сей предстоящих пред святою твоєю икóною и усérдно прибе-
гающих к ходáтайству твоёму. Моли о нас Человеколóбца Бó-
га, да подáст нам дух покаянія и сокрушенія о гресѣх нáших и
всесильною Своєю благодáтию да помóжет нам остáвити путі
нечѣстия, приспѣвáти же во всяком дѣле блáзе, да укрепіт нас
в борьбѣ со страстьми и похотьми нáшими; да всадіт в сѣрдце
нáше дух смиренія и крóтости, дух братолóбия и незлóбия,
дух терпѣнія и целомúдрия, дух рѣвности к Слáве Божией и
спасенію ближних. Упраздни молїтвами твоими, прорóче,
злыя обычаи міра, пáче же погїбельный и тлетворный дух вѣ-
ка сего, заражающий христиáнский род неуваженіем к
Божѣственной Правослáвней вѣре, к устáвом Святыя Цѣркве и
к заповедем Госпóдним, непочтѣніем к родїтелем и
низвергающий людѣй в бѣздну нечѣстия, развращенія и погї-
бели. Отврати от нас, пречúдне прорóче, предстáтельством тво-
ім праведный гнев Бóжий и избáви вся грады и вѣси от
бездóждия и глада, от страшных бурь и землетрясѣний, от
смертоносных язв и болѣзней, от нашествія врагов и междо-
усóбныя брані. Испроси, прорóче Бóжий, от Гóспода пáстырем
нáшим святую рѣвность по Бóзе, сердечное попеченіе о спасе-
нии пасóмых, мúдрость в ученіи и управленіи, благочѣстие и
крѣпость во искушеніих, судіям испроси нелицеприятіе и
безкорыстіе, правоту и состраданіе к обїдимым, всем
начальствующим попеченіе о подчинѣнных, мїлость и
правосúдие, подчинѣнным же покóрность, послушаніе и
усérдное исполненіе своих обязанностей; да, тако в міре и
благочѣстїи пожївше в сем вѣце, сподобимся причáстїа вѣч-
ных благ в Цáрствїи Гóспода и Спáса нáшего Иисýса Христá,
Емúже подобáет честь и поклоненіе со Безначáльным Егó От-

цѣм и Пресвятым Духом, во вѣки вековъ. Аминь.

Моли́тва во вре́мя бездо́ждия.

О вели́кий и пресла́вный проро́че Бо́жий Или́е, ре́вности ра́ди твоея́ по сла́ве Го́спода Бо́га Вседержи́теля не терпе́вый зре́ти идолослужѣ́ния и нече́стия сыно́в Изра́илевых, облича́вый законопресту́пнаго царя́ Аха́ва и в наказáние тех трилѣ́тний глад на зѣ́млю Изра́илеву моли́твою тво́ею от Го́спода испроси́вый, да, отвѣ́ргше ме́рзкия и́долы и отсту́плыше от непра́вд и беззако́ний, обратя́тся ко Еди́ному Истинному Бо́гу и исполне́нию святы́х Его́ за́поведей, вдови́цу Сарѣ́птскую в гла́де пречу́дно препита́вый и сы́на ея́ умер́ша моли́твою тво́ею воскреси́вый, по прошѣ́стии же прона́речѣ́ннаго време́не гла́да, со́бранный на го́ру Карми́льскую наро́д изра́ильский в богоотсту́пстве и нече́стии укори́вый, та́же огонь моли́твою на же́ртву твою́ с небесе́ испроси́вый и чу́дом сим Изра́иля ко Го́споду обрати́вый, сту́дныя же проро́ки Ваа́ловы посрами́вый и умертви́вый, по сих же моли́твою па́ки не́бо разреши́вый и оби́льный дождь на зѣ́млю испроси́вый и лю́ди Изра́илевы возвесели́вый! К тебѣ́, предивный уго́днице Бо́жий, усер́дно прибега́ем, грѣ́шнии и смире́ннии, томи́ми бездо́ждием и зно́ем: испове́дуем, я́ко недостой́ни есмы ми́лости и благодея́ний Бо́жиих, достой́ни же па́че лю́тых преще́ний гнева́ Его́, ско́рби же и ну́жды и вся́ких зол и болѣ́зней. Не бо ходи́хом в стра́се Бо́жии и в путе́х за́поведей Его́, но в по́хотех развра́щенных серде́ц на́ших и вся́кий вид греха́ безчи́сленно сотвори́хом; беззако́ния на́ша превзыдо́ша главу́ на́шу, и не́смы достой́ни яви́тися пред лице́ Бо́жие и зре́ти на не́бо. Испове́дуем, я́ко и мы, я́коже дре́вний Изра́иль, отступи́хом от Го́спода Бо́га на́шего, а́ще не ве́рою, то беззако́ньми на́шими, и а́ще не покланя́емся Ваа́лу и други́м ме́рзким и́долом, то раболе́пствуем страсте́м и по́хотем на́шим, служа́ще и́долу чревоуго́дия и сластолю́бия, и́долу корыстолю́бия и честолу́бия, и́долу го́рдости и тщесла́вия, и вслед хо́дим

богопротівным иноплемённым обычаем и погібельному дýху
вре́мене. Испове́дуем, я́ко сего́ ра́ди заклю́чися не́бо и
сотво́рися а́ки ме́дяно, я́ко заклю́чися се́рдце на́ше от милосе́р-
дия и и́стинныя любве́ ко бли́жнему; сего́ ра́ди отверде́ земля́ и
содела́ся безпло́дна, я́ко не прино́сим Го́споду на́шему плодо́в
до́брых дел; сего́ ра́ди несть дождя́ и ро́сы, я́ко не има́мы слез
умиле́ния и животво́рный ро́сы Богомы́слия; сего́ ра́ди увяде́
всяк злак и трава́ се́льная, я́ко и́зсше в нас вся́кое благо́е
чу́ство; сего́ ра́ди омрачи́ся возду́х, я́ко ум наш омрачи́ся
сту́дными помышле́ньми и се́рдце на́ше оскверни́ся
беззако́нными похоте́ньми. Испове́дуем, я́ко и тебе́, проро́че
Бо́жий, проси́ти мы недостойни есмы. Ты бо, подобостра́стен
быв нам челове́к, Ангелом в житии твоём уподо́бился еси́ и,
а́ки безплотный, на не́бо восхи́щен еси́, мы же сту́дными
по́мыслы и дея́ньми на́шими безсловесным ското́м
уподо́бихомся и ду́шу на́шу я́ко плоть сотвори́хом. Ты постом и
бде́нием удиви́л еси́ Ангелов и челове́ков, мы же, предающе́ся
невоздержа́нию и сластолю́бию, ското́м несмы́сленным
уподо́бляемся. Ты презе́льною ре́вностью о сла́ве Божией вы́ну
горе́л еси́, мы же небреже́м о сла́ве на́шего Творца́ и Го́спода и
стыди́мся испове́дывати достопокланя́емое Имя Его́. Ты нече́с-
тие и злы́я обычаи искоре́нял еси́, мы же ра́бствуем дýху ве́ка
сего́, поставля́юще богопротівны́я обычаи ми́ра па́че за́пове-
дей Бо́жиих и уста́вов Святы́я Це́ркве. И кий грех и неправду́
не сотвори́хом мы, ока́янии? Исто́щихом беззако́ньми на́шими
долготерпе́ние Бо́жие. Те́мже правосу́дный Госпо́дь
прогне́вася на нас и во гне́ве Своём наказа́ нас. Оба́че ве́дуще
ве́лие дерзнове́ние твоё пред Го́сподем и наде́ющиеся на любо́вь
твою́ к ро́ду челове́ческому, дерза́ем моли́ти тя, прехва́льне
проро́че: ми́лостив бу́ди к нам, недостойным и непотре́бным.
Умоли́ Великодарови́таго и Всеще́драго Бо́га, да не до конца́
прогне́вается на ны и не погуби́т нас со беззако́ньми на́шими,
но да низпо́слет на жа́ждущую и изсо́хшую зе́млю дождь
оби́льный и ми́рный, да да́рует ей плодонóсие и

благорастворѣніе воздѹха. Преклоні дѣйственным твоим ходатайством на мѣлость Царя Небѣснаго, аще не рѣди нас, грѣшных и сквѣрных, но рѣди избранных рабѡв Его, не преклонивших колѣна своя пред Ваалом мѣра сего, рѣди незлѡбивых и несмысленных младенцев, рѣди безсловесных скотѡв и птиц небесных, страждущих за наша беззаконія и истаевающих от глада, зноя и жажды. Испроси нам твоими благоприятными молитвами от Господа дух покаянія и сердечнаго умиленія, дух кротости и воздержанія, дух любви и терпѣнія, дух страха Божія и благочестія, да тако, возвратившеся от стезей нечестія на правый путь добродѣтели, ходим во свѣте заповѣдей Божіих и достигнем обетованных нам благих, благоволеніем Безначальнаго Бога Отца, человеколюбіем Единороднаго Сына Его и благодатію Всесвятаго Дѹха, ныне, и присно, и во вѣки вѣков. Аминь.

{{_LINK1_}}